

Hanke bij de Wieledansers 1966 – 2018

Hoe belangrijk ik voor de vereniging ben? Mmmm, er wordt wel eens gezegd 'jij denkt altijd dat de vereniging ophoudt te bestaan als je dit of dat niet doet'; tja, dat geeft omgekeerd aan hoe belangrijk de vereniging voor mij is om mijn ei kwijt te kunnen. Door de jaren heen is een grote verbondenheid met de Wieledansers gegroeid. Soms is die verbondenheid teveel; ik moet me af en toe wel realiseren dat ik gewoon 'in dienst ben' van de vereniging, gewoon lid ben en verder niets. Maar dat valt niet altijd mee.“
(jubileumboek 1996)

Bovenstaand citaat is afkomstig uit een interview met Hanke uit 1995. Op dat moment was Hanke 29 jaar lid en 13 jaar dansleiding bij de Wieledansers. Nog 23 jaren als dansleiding later is ze op 11 september 2018 tijdens het dansen overleden. En hoe zat ze ernaast met bovenstaande uitspraak: “gewoon lid” is wel het laatste dat Hanke was voor de Wieledansers. Hieronder een (ongetwijfeld onvolledig) overzicht van haar onaflatende en enthousiaste betrokkenheid bij de Wieledansers.

Het begin

Hanke's kennismaking met volksdansen was op de Van den Brinkschool tijdens de gymnastieklessen van juf Ank Hamann (later Kapoen). In 1966 ging de 8-jarige Hanke dansen bij de Wieledansers. Ze zat in de groep van Titia Tarenskeen, die danste in de oude gymzaal van de HBS aan de Wilhelminaweg. Het jaar erna kwam ze in de groep bij Liesbeth Klootwijk (later Maltha). Na een aantal jaren in de juniorgroepen en de tienergroepen stroomde ze al op jonge leeftijd door naar de senioren. Ze was in die tijd ook lid van de demonstratiegroep onder leiding van Leo Kapoen en nam deel aan de demonstratie van Hollandse dansen bij een uitwisselingsbezoek aan Zweden.

Dansleiding

Vanwege haar plezier in het dansen voelde Hanke ook wel iets voor lesgeven. Om zeker te weten of het haar beviel startte ze een eigen groepje bij de Bond voor Plattelandsvrouwen. Het lesgeven beviel haar en het jaar daarna, in 1980, startte ze met de kaderopleiding. Een paar jaar later haalde ze ook een diploma folklore aan de dansakademie. Haar specialisaties waren Albanees en Macedonisch. In 1982 werd ze dansleidster bij de Wieledansers bij de gevorderden A. Ze werd zo 'collega' van o.a. Ank en Liesbeth, van wie ze als kind les had gehad. De overige dansleiding binnen de vereniging is in de loop van de tijd nogal eens veranderd. Het aantal leden daalde en groepen werden samengevoegd. Hanke is altijd dansleiding gebleven bij een gevorderden groep. Daarnaast haalde ze ook voldoening uit kinderdans. Ze leidde de laatste juniorgroep binnen de vereniging tot deze eind jaren 2000 tot Hanks spijt niet langer haalbaar was. In september 2014 had de vereniging nog één groep en vanaf toen was Hanke dansleiding voor alle niveaus.

Demonstratiegroepen

In 1983 hebben Hanke en Karin Abelskamp een nieuwe demonstratiegroep opgezet, die Hanke later alleen heeft geleid. De groep kon 5 series op de planken zetten: twee Hollandse, een Servische, een Israëliëse en een Griekse serie. Onder Hanks leiding werd de voorraad kostuums flink uitgebreid; ze werden zelf gemaakt door een commissie, maar wel op een “verantwoorde” manier, met originele patronen en stoffen. Deze demonstratiegroep heeft zeker 5 jaar bestaan en moest toen stoppen door een gebrek aan mannen.

Daarna heeft Hanke nog tweemaal een gelegenheidsdemonstratiegroep opgezet voor een uitwisselingsbezoek aan een partnergemeente van Wageningen. Eén groep heeft opgetreden in Gödöllö in 1993 en één in Mörfelden-Waldorf in 1996.

Buiten deze demonstratiegroepen om waren er ook meer informele optredens in het openbaar. Lange tijd werd er op de markt gedanst op Koninginnedag onder leiding van Hanke. Ook bij andere gelegenheden, zoals de Molenmarkt en het Leeffestival, was de vereniging te zien met een 'openlucht danscafé', waarbij Hanke haar enthousiasme overbracht op het publiek. Soms waren er speciale optredens in samenwerking met anderen, zoals met het koor Volkooren en orkest Meli Melo in 2013 vanwege Wageningen 750 jaar. En nog recent, in juni van dit jaar, werd een stokkendans opgevoerd bij de Sint Jans optocht. Hanke stak veel tijd in de organisatie van zulke uitstapjes.

Massedwân

Naast dansen was er natuurlijk ook muziek. Eind jaren zeventig werd een orkestje gevormd door enthousiaste Wiededansers om 'lekker te spelen en vooral niet moeilijk te doen'. Uit dit orkest kwam in 1980 Macedoine, later Massedwân, voort dat tot 1994 heeft bestaan. Massedwân stond los van de Wiededansers, en speelde ook geregeld buiten Wageningen, maar was wel ons huisorkest op bals en instuiven. Het had een wisselende bezetting door de jaren heen, maar vaste kern waren Jan en Hanke. Hanks inzet was veelzijdig: ze speelde dwarsfluit, alt- en sopraanblokfluit, sopranino, daïre, taraboeka, woodblock, bekkentjes en klikkertjes en deed daarnaast ook zang. Er zijn 2 cassettes gemaakt; in 1992 en 1994.

Hanke vond het optreden het leukst: de combinatie van spelen met dansers erbij. Alhoewel het dansen haar wel afleidde, omdat ze stond te kijken hoe er gedanst werd. De combinatie dansleiding/orkest was handig, alleen was het jammer dat ze op bals nooit kon meedansen.
(bewerkt uit jubileumboek 1996)

Andere activiteiten

Naast het leiden van de gewone groepen leidde Hanke ook geregeld een (kinder)bal, instuif en zeer vele maandelijkse danscafés op vrijdagavond. Ze heeft meer dan tien jaar in de workshopcommissie gezeten, omdat "het goed is om ook eens les te krijgen van iemand anders". Dankzij haar grote netwerk in de volksdanswereld werden vele gespecialiseerde dansdagen en workshops georganiseerd. Het was voor haar een genot om even wat dieper in de techniek van een dansstijl te duiken. Ze maakte zich sterk voor de samenwerking met buurverenigingen, sinds het eerste regiobal in 1993. Hanke heeft lange tijd in de organiserende commissie gezeten, tot aan 2015. Daarnaast heeft ze haar creativiteit ingezet voor talloze bijdragen aan 't Buitenbeentje. Ze zat vanaf (vlak na) de eerste jaargang in 1976 tot in de jaren tachtig in de redactie, maar ook daarna leverde ze kopij in tekst en tekeningen.

Een belangrijk aspect van de vereniging is altijd de gezelligheid naast het dansen geweest. In de jaren voor de eeuwwisseling werden verenigingsweekenden georganiseerd, waar Hanke vaak aanwezig was. In eerste instantie als deelnemer, later had ze met andere dansleiding samen een onmiskenbare rol in de organisatie. Toen deze weekenden tot het verleden behoorden, kon ze hier met duidelijk plezier op terugkijken. De laatste jaren was vooral het decemberbal iets om naar uit te kijken. Hanke leidde het bal maar organiseerde ook de 'extraatjes', zoals persoonlijke uitnodigingen, kledingvoorschriften, een gezamenlijke maaltijd, familiebal, Wiededansersspelletjes, een gelegenheidsorkestje, etc.

Typisch Hanke

Hanke heeft 36 jaar les gegeven bij onze vereniging. Zij heeft in die tijd ontelbare mensen plezier bezorgd. Maar nog meer heeft zij vele mensen geraakt door haar persoonlijke betrokkenheid. Enkele kenmerken van Hanke waren:

- Haar passie voor het volksdansen.
- Haar gedegen manier van lesgeven met veel aandacht voor stijl en techniek.
- Haar persoonlijke aandacht op maat zodat iedereen bediend werd en kon meedoen.
- Haar grote kennis van achtergronden van dansen: herkomst, stijlen, kostuums, muziek, instrumenten.
- Haar trouw: zelden miste ze een les. De laatste keer was om als trotse moeder naar een afstudeerceremonie te gaan. En als ze afwezig was, zorgde ze voor een kant-en-klare les.
- Haar creativiteit om steeds iets nieuws te doen, zoals het gebruik van attributen (sjaaltjes, lepels, stokken).
- Haar streven om af te stemmen met andere verenigingen in het land. Ze motiveerde dansers om elders bals te bezoeken.
- Haar attente houding naar iedereen, het sturen van lief en leed-kaartjes en verzorgen van kleine presentjes.
- Haar grote inzet voor de vereniging.
- Haar goede geheugen. Ze hield ervan om tradities te bewaren, maar stond ook open voor nieuwe ideeën.

Hanke Bloksma: "Ik denk dat ik een van de eersten binnen de vereniging ben geweest, in navolging van Annie Kroon, die op danstechniek heeft gehamerd. Inmiddels kom ik daar wat van terug; de gezelligheid mag niet lijden onder de techniek. Men komt momenteel meer voor de gezelligheid naar de lesavonden. En dat moet ook. Dat was tien jaar geleden anders. Dat vind ik enerzijds jammer, want daardoor kan ik voor een deel m'n ei niet kwijt. Anderzijds, de mensen hebben behoefte aan gezelligheid, en dat vind ik ook belangrijk. Dan kies ik gewoon een ander programma."

(Jubileumboek 1996)

We zijn Hanke intens dankbaar voor haar betrokkenheid bij de Wieledansers. Of beter gezegd, haar liefdevolle verbondenheid. Verbondenheid met de vereniging, met dans en muziek en bovenal met alle mensen om haar heen. Ze heeft een groot gat nagelaten, dat zich nu vult met herinneringen. We dansen verder zonder haar omdat we weten dat ze dat zou willen, maar we zullen in de dans altijd een diepe verbondenheid met Hanke blijven voelen.

Bestuur Wageningse Dansgroep Wieledansers

November 2018

Bron: '50 jaar volksdans in Wageningen', Tanja Ledoux en Leo van der Heijden, 1996, Wageningen, uitgegeven ter gelegenheid van het vijftigjarig jubileum van Wageningse Dansgroep Wieledansers.